

نامه‌ی دووهمی جوړج بۆش بۆ سه‌رانی کورد

To uncle mam Jalal and my big brother Msod !

I really miss you

سلاویکی هاوپیهمانه‌ی گهرم، که وهک خۆتان ده‌ئین به جوانترین چه‌پکه گۆنی به‌هاری کوردستان رازاییته‌وه و شه‌مانی هاوینته‌هه‌وراکانتان، به‌دیاری بۆتانی هینایت.

برایانی شاری خه‌ونه‌کان و پارک ستیبه‌کان!

له به‌ر ئه‌وه‌ی دلم به‌خۆتان و کوردستان ده‌سوئیت، وا ئه‌مجاره‌ش نامه‌که‌م به‌گله‌یی ده‌ست پینده‌که‌م، ناخر هاویری باش ئه‌وه‌یه که هاویریکی ده‌گرتیت و مانی دووکه‌رت ده‌کات، نه‌ک پیا‌هه‌ندان و ماستاو.

نازیران!

ئیمه و به‌نی ئیسراییل، بۆیه ئیوه‌مان به‌هاوپیهمان دانا، تا‌کو ئه‌وه‌ی عه‌ره‌بی ئیسلامی وورد و خاش بکه‌ن و دووبه‌ره‌کی بخه‌نه ناو خۆیان و ده‌رونیانه‌وه. ئیوه نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌تان نه‌کرد، به‌ئکو له جی‌ی ئه‌وه‌ی دوو ئیماره‌ته‌که‌تان بکه‌نه‌وه به‌یه‌ک، عیراق‌تان کرد به‌زه‌ی مه‌جه و هیوا، هه‌رچه‌نده بۆ ئیوه و گه‌له که‌تان ته‌نها ئه‌نقال ده‌مینیته‌وه.

زۆرم پینیه، هه‌ر ئه‌مه‌ش نا، ئیوه داوای که‌رکوک ده‌که‌ن، به‌لام ئۆسائه زیاتره گه‌ره‌کی کویره گوندیک‌تان نه‌کردووه‌ته‌وه به‌یه‌ک. له‌مه‌ش ناخۆشتر، گه‌لی کورد‌تان ریسوا و هه‌زارکردووه، خۆشان تادین پان و خرده‌بنه‌وه، نا‌هه‌قم نه‌بوو ئه‌وسا که به‌سه‌ردان هاتن بۆ ئه‌مریکا و وتم که‌میک وه‌رزشتان پینویسته.

من زۆر زویرم ئیتان، ده‌زان بۆ تیشیه‌کان‌تان ته‌رخان کردووه بۆ زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی، به‌لام به‌ره‌وای نابین که‌می باسی ئیمه و جوله‌که‌بکه‌ن. با زاراوه‌کانی تریش و دکو هه‌ورامی بوه‌ستن، که له خه‌ویشدا نا‌هیلن که‌س باسیان بکات. ئیوه باسی دیموکراتی ده‌که‌ن، به‌لام خه‌لک چوارسه‌عات کاره‌بای هه‌یه، ئه‌وه‌ش ته‌نها به‌شی ئه‌وه‌ده‌کات که چراکانیان پاک بکه‌نه‌وه و پری بکه‌ن له نه‌وت هه‌رچه‌نده ئه‌ویش گرانه.

گه‌نجانی کوردستان به‌ پاته‌ی لاستیکه‌وه شۆرشیان بۆ کردن، لیره‌شدا ئه‌وانیشتان بۆ به‌ری کردووه و نا‌هیلن هیچ پۆستیکی وه‌رگرن، پیتان ده‌ئین به‌ره‌لا و بیهه‌ست، له‌ولاشه‌وه په‌رمانی ئیکسپایه‌ری کوردستانان کردووه به‌ ته‌مه‌ن خانه و ها‌کا هه‌ر په‌ره‌مانتاریک پینخه‌فیکی له گه‌ل خۆیدا هینا.

به‌یلن با پیتش کۆتایی نامه‌که‌م، ئاماژه به‌ حه‌جه‌که‌شتان بکه‌م، به‌راستی سه‌رم سو‌رما ئیتان، وامزانی له رۆخی ده‌ریا هاتوونه‌ته‌وه و خۆتان ووشک ده‌که‌نه‌وه، نه‌مزانی سه‌ردانی مانی خواشان کرد و ئه‌و کرمه‌شتان کوشت. باسی سه‌ردانی گوره‌که‌ی ئیمام نا‌که‌م که تامرد (مه‌رگ بۆ ئه‌مریکای) کردبووه دروشمی هه‌مووان. هیوادارم سنگکوتان شاه‌کانی کوردستان پرئه‌کاته‌وه.

من کاره‌کانی ئیوه و چاره‌نووستان ده‌ده‌مه ده‌ست خوا، به‌لام توخوا که‌می حوکه‌می دکتور که‌مال که‌مبکه‌نه‌وه و دا‌به‌شی بکه‌ن به‌سه‌ر ئه‌و کۆنه به‌عسی و سه‌رۆک جاشانه‌ی که‌ کوردیان کوشت و برکرد ، که به‌ نازادی ده‌سوئیته‌وه.

دوو‌باره داواده‌که‌م ئیتان، که زویر نه‌بن ئیم که‌ بلیم با‌کوردستان چوار پارچه‌بیت، نه‌ک هه‌زار پارچه،

تا یه‌گرتنه‌وه مانی هه‌موو ناوایت.

This is the way I love you

هاوپیهمانتان جوړج بۆش

ئه‌مریکا